

L a F e s t a d e l s b l a n c s

SANT BLANC ENS PASSA LA SEGÜENT NOTA

Abans de participar amb els meus devots de la colla Blanca a les festes d'erguany, era obligada la visita prèvia a la central terrenal de Roma. Primer pels tràmits burocràtics per l'entrevista que jo havia de concedir al S.Pare, i després per una gran taca blava a la túnica (espero i prego consulteu al senyor Elena de la localitat, per veure com me la puc treure, i digueu-li que ja ho faré avinent a tots els sants). Han provocat la meua absència de les festes d'erguany, però esteu segurs que l'any vinent estaré, encara sigui de vermell, amb vosaltres germans. Benediccions.

Grup de blancs després de patir, patir i patir, en el partit de futbol.

EL MATCH BLAU-BLANC, O DE COM UN ÀRBITRE, S'EMBORRATXA EN PÚBLIC

Quan la comitiva arriba al mini-estadi de l'Avinguda del Parc, es troba amb Sant Blau que, de tant pujar i baixar el porró, ja deu tenir l'aixella encetada.

Després dels quatre crits de rigor, -PIIIIII, comença el partit arbitrat pel Sr.Campaña, que portava els calçotets blaus amb ratlles blanques, que els hi hem vist.

Es de comentar la presència de la "linier", que ha provocat que els masclets blaus, cremats com sempre, hagin produït una inundació de tant que babejaven (babaus, està dit).

El primer gol ha estat dels blancs. I tot seguit la mitja part. I després de la mitja part, el moment culminant, el clímax. Un blau rellisca amb una de les babejades que dèiem abans, i virga comèdia, ja som pel tros, l'àrbitre pita

CARTA BLANCA

Volguts blancs i no tan volguts blaus:

M'omple de satisfacció constatar que erguany la Festa Major ha estat, en un 90%, un gran èxit. La participació granollerina és un fet palpable i molt agradable. Era bonic de veure les cares de molta gent que sortia a donar un tomb amb la idea de tornar d'hora a casa, poc s'imaginaven la gresca que es trobarien al carrer.

D'altra banda no podem passar per alt aquest 5% dolent, com em permeto la llibertat d'anomenar; ha estat la gent (minoria) que s'ha limitat a criticar destructivament tota mena d'activitats realitzades durant aquestes festes, estic d'acord que potser hi ha hagut errades, però, per això hi som, per ajudar a millorar-ho sense destruir el que ja està fet.

L'altre 5% que resta, són impediments relatius, contra el que resulta prou dificultós lluitar (temps, diners, vacances.....) i un munt de petits detalls que no hem de permetre, ni de bon tros, que ensorrin aquesta tasca que ha començat amb tant bon peu.

PERQUÈ NO HA DE SER NOMÉS UN ANY,
PERQUÈ NO HA DE SER NOMÉS DE BLANCS I DE BLAUS.
PERQUÈ NO HA DE SER NOMÉS D'UNS QUANTS.

HA DE SER DE TOTS, I ENTRE TOTS HO HEM DE MILLORAR.

Ester Ferrero i Bosch

falta i aprofita l'entrada al camp dels camillers per agafar el porró i remullar-se el bigoti.

A partir d'aquí, ja no hi ha res més a dir. Sort d'un moment que l'àrbitre s'ha despitat, acabant-se d'adobar amb el porró, i en Prat ho ha aprofitat marcant un gol, sense que l'àrbitre, borratxo com anava, ho pogués impedir pitant alguna bestiesa.

Fores de joc, pitats on no tocava, gols blancs anul·lats, targetes que semblava que anessin a preu fet, Sant Blau seguia encetant-se l'aixella, els blaus que seguien babejant, una dona encisada pel moviment frenètic de Sant Blau, es furgava el nas delerosa, de no dir, vaja.